

Helveg Petersen: I nogle år har der nu været gennemført skole-TV-udsendelser, og der er gjort et i mange henseender acceptabelt og udmærket arbejde, men alene på grund af den sparsomme tid, der har været til rådighed for udsendelserne, har det hele haft en mere tilfældig karakter. Man har imidlertid høstet nogle nyttige erfaringer, og disse erfaringer kan sammenholdt med erfaringer, man har høstet i udlandet, tjene til nye fremskridt.

Efter min opfattelse rummer fjernsynet gode muligheder for en mere konstruktiv indsats på uddannelsesområdet, men det er nødvendigt, at man gennemarbejder problemet på en anderledes dybtgående måde, end det har været muligt at gøre hidtil, og det er uden videre klart, at kun ved en omhyggelig planlægelse og tilrettelæggelse af udsendelserne vil der kunne knyttes en fastere målsætning til programmerne.

Jeg skal ikke her give mig i lag med at skildre den store arbejdsmark, der ligger åben for os. Der vil være et væld af områder, hvor der kan sættes ind; næsten ligegyldigt hvilken uddannelsesform vi ser på, er der behov for, at nye synspunkter med hensyn til fagenes indhold og metoder når ud til undervisningsinstitutionerne, men især tænker jeg på efter- og videreuddannelserne. Det må være muligt for fjernsynet at tilrettelægge udsendelser, der er kombineret med selvstudier; højskoleundervisning, aftenundervisning, særlige radioudsendelser kan føre til bestemte mål ikke mindst inden for erhvervsuddannelserne, hvad enten det drejer sig om teknisk uddannelse, handels- og kontoruddannelserne, de ikke-faglærtes uddannelse eller andet.

Der er ikke tvivl om, at TV på denne måde kunne støtte mange mennesker, der har ønske om at komme i gang med en eller anden uddannelse, måske har de ikke tidligere haft chancen for at komme i gang, måske befinder de sig i en ny situation. Der kan f. eks. ikke være tvivl om, at for mange kvinder ville det være af stor interesse, om de, efter at børnene er vokset fra

hjemmet, får lejlighed til at tage en eller anden uddannelse op. TV har her en inspirerende og igangsættende opgave over for dem, der ikke på egen hånd kan finde ud af, hvordan de skal få begyndt. Hvis man på tilfredsstillende måde skal løse det væld af opgaver, der knytter sig til specielt dette felt, er det på længere sigt en forudsætning, at man til udsendelserne får en særlig kanal. Det er også en forudsætning, at opgaven må løses i tæt samarbejde med de undervisningsmyndigheder, der har med de enkelte uddannelsesområder at gøre, netop for at målsætningen, sigtet, kan fastlægges.

Det er på denne baggrund, jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede minister for kulturelle anliggender.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der ligger en stor og for en del også en uløst opgave i at benytte fjernsyn i uddannelsesøjemed. Der er i Danmarks radio endnu ikke fra undervisningsmæssig side fremsat forslag i den henseende, men man er sig bevidst inden for radioens ledelse, at der kan komme til at foreligge meget store undervisningsopgaver.

Radorådet har nedsat et udvalg med professor Mogens Pihl som formand, et udvalg, der har den opgave at undersøge spørgsmålet om voksenundervisning i radio og fjernsyn.

Jeg har også med glæde og interesse konstateret, at redaktør Hans Bagge for nylig har oplyst, at Dansk Folkeoplysnings Samråd — altså et organ uden for radioen — har været klart opmærksom på de opgaver, der kan komme til at foreligge.

Når en undervisning som den af det ærede medlem i hans spørgsmål antydede skal iværksættes, melder der sig unægtelig en række problemer.

Må jeg allerede nu fremhæve spørgsmålet om, hvordan det økonomiske grundlag for en sådan undervisning skal tilvejebringes. Det kan nemlig ikke være noget på forhånd afgjort, at udgifterne hertil kan afholdes